ANUL VIII.—No. 2227

EDIŢIA A TREIA

MERCURI 14 IUNIE 1895.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNI
ŞI SE PLATESC TOT-D'A-UNA INAINTE

IN Bucureştĭ LA CASA ADMINISTRAŢIEĬ
DIN Judeţe ŞI Streinătate PRIN MANDATE POŞTALE
UN AN IN ŢARĂ 30 LEĬ; IN STREINĂTATE 50 LEĬ
ŞASE LUNĬ .. 15 » » » 25 »
TREĬ LUNĬ .. 8 » » » 13 »

Un numer in streinatate 20 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te ferestĭ Române de cuiŭ strein în casă

V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
DIN Bucureştĭ şi judeţe SE PRIMESC numaĭ la Administraţie
DIN Streinătate, DIRECT LA ADMINISTRAŢIE ŞI la toate oficiele de publicitate
ANUNCIURĬ LA PAG. IV . . . . . 0,30 b. linia
» » » III . . . . . 2,— leĭ »
» » » II . . . . . 3,— » »
INSERŢIELE ŞI RECLAMELE 3 LEĬ RÎNDUL.
La Paris, ZIARUL SE GĂSEŞTE DE VÎNZARE CU NUMERUL LA kioşcul No. 192, Boulev. St.-Germain

UN NUMER VECHIU 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
PASAGIUL BĂNCEĬ NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
PASAGIUL BĂNCEĬ NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

HOŢIILE DE LA ACSIZE

Stare de plîns

Preocupările micĭ, hărţuelile meschine dintre partide, aŭ redus tot maĭ mult viaţa noastră publică şi aŭ micşurat patima pentru binele public.

Neapărat că nivelul cultural al ţăreĭ a crescut, în toate privinţele sîntem maĭ bine pregătiţi pentru noile condiţiunĭ ale ţăreĭ romîneştĭ, dar nu e maĭ puţin adevărat că ne simţim micĭ faţă cu generaţia dinaintea noastră şi ne simţim incapabilĭ pentru o lucrare urmărită cu încredere necum pentru un ideal.

Foarte puţinĭ sînt aceia carĭ să 'şĭ fi pus întrebarea dacă neamul şi statul romîn trebue să aibă un program şi o politică, dacă menirea noastră se mărgineşte la atîta cît avem şi dacă toate luptele generaţiunilor trecute nu puteaŭ avea altă încheiere de cît o palidă independenţă politică şi o dinastie străină pe tron. Cu toate acestea, cît de serioasă nu e întrebarea, pentru că nicĭ uneĭ naţiunĭ şi nicĭ unuĭ om nu le este permis să trăiască fără aspiraţiunĭ şi fără preocupărĭ ideale.

Viaţa noastră publică se resimte întreagă de această mediocritate a gîndireĭ. In politică absolut nicĭ o ideie nu se dezbate şi nicĭ una nu pasionează. Pentru nimic frumos, mare şi nobil nu se formează curente, în presă aceleaşĭ vecinice personalităţĭ, la tribună aceleaşĭ răsuflate declamărĭ, pretutindenĭ o lume de piticĭ ocupată cu o lucrare de copiĭ.

Eraŭ maĭ inculţĭ bătrîniĭ; neapărat, dînşiĭ n'aŭ trăit în epoca noastră atît de lustruită, eĭ n'aŭ ştiut să 'şĭ îmbrace simţimîntele în formele artistice în care reprezentăm noĭ, dar aŭ crezut şi aŭ simţit, aŭ voit şi aŭ ştiut să facă sacrificiĭ.

Singure tinerele grupărĭ democratice agită cîte-va ideĭ. Pe cînd grupările bătrîne sînt preocupate de stomachurile lor în dilataţiune, pe cînd partidele brevetate pentru guvernămînt se mărginesc la lucrărĭ practice ce le folosesc, democraţia vorbeşte zilnic poporuluĭ despre drepturile sale, face propagandă pentru sufragiul universal, pentru reforma impozitelor, pentru ridicarea claselor apăsate.

Asemenea epocĭ moleşite şi netrebnice aŭ maĭ avut şi alte popoare, dar în tot-d'auna deşteptarea generală n'a întîrziat să urmeze.

In asemenea epocĭ corupţiunea organelor publice este nemărginită. Atuncĭ cînd ideile şi sentimentele superioare nu preocupă o societate este în tot-d'auna loc pentru faptele joasnice, pentru pornirile nedemne. In Franţa, în ajunul revoluţiuneĭ de la 1848, societatea era coprinsă de trîndăvia care se observă la noĭ. Nicĭ un semn de deşteptare nu dădea marea şi glorioasa naţiune, ministrul Guizot făcea alegerĭ precum se fac la noĭ şi dobîndea aproape unanimităţĭ, tîlhăriile şi afacerile scandaloase abundaŭ, un fost ministru, un preşedinte al Curţeĭ de casaţie, pairĭ de Franţa şi alte notabilităţĭ politice compăreau înaintea tribunalelor şi eraŭ osindiţĭ pentru afacerĭ veorase, pentru şantagiĭ, escrocheriĭ şi altele.

Trăim în mijlocul uneĭ asemenea atmosferĭ de maĭ mulţĭ anĭ. Şi sub guvernul cel'lalt şi sub guvernul acesta, de vre-o 10 saŭ 12 anĭ, suflă un vînt corumpător asupra societăţeĭ noastre politice. Aşa trebuie să ne explicăm toate turpitudinile funcţionarilor publicĭ, aşa incorectitudinile miniştrilor, generalilor şi înaţilor funcţionarĭ, aşa ne explicăm mizeriile actuale, hoţiile din atîtea oraşe, afacerea Brenning şi cele-l'alte.

Actuala clasă dominantă, stăpîniĭ noştri politicĭ aŭ îmbătrînit. Sînt putrezĭ şi pe ducă deţinătoriĭ autorităţeĭ sociale, clase tinere şi pline de entusiazm trebue să pătrundă în viaţa publică.

Pentru a pune ordine morală şi pentru a însănătoşi atmosfera politică se cere o reformă mare, o zguduitură puternică care să dărîme şandramaua actuală şi să aducă la suprafaţă clasele nouă. De aceea noĭ considerăm sufragiul universal nu numaĭ ca o măsură de înaltă dreptate, dar ca o măsură moralizatoare.

In adevăr, deplasarea puterilor, primenirea elementelor diriguitoare, distrugerea vechiuluĭ aşezămînt politic şi crearea de noui factorĭ întru conducerea statuluĭ, vor da atîta de lucru şi vor preocupa atîta de mult pe toţi, în cît în creerul însărcinat să cugete la lucrurĭ frumoase şi folositoare nu va maĭ fi loc pentru mizeriile ce constatăm astă-zĭ.

Dar toate acestea nu sînt lucrurĭ practice, şi politicianiĭ îşĭ rîd de ele.

Const. C. Bacalbaşa

SATIRA ZILEI

Expoziţiunea cooperatorilor

D-nul Dimitrie Butculescu, activul preşedinte al expoziţiunilor prezente, trecute şi viitoare, a hotărît să deschidă un noŭ pavilion destinat numaĭ industrieĭ penitenciarelor din Romînia.

Pentru ocuparea acestuĭ pavilion aflăm că s'aŭ anunţat pînă acuma următoarele produse:

Popovici-Răcăciune: O ladă de fier avînd deviza: „Cheia la tine, lada la mine".

Dobrescu-Chitanţă: O chitanţă cu secret fabricată cu baniĭ maĭ multor învăţătorĭ.

Ressu-Robescu: Un tramwaiŭ electric în miniatură cu osia unsă.

Colonel Capşa: O oaie ţigaie fabricată la Văcăreştĭ cu lînă din belşug. Deviza oaieĭ va fi: «De haram a venit, de haram s'a dus".

Colonelul Maican: O ghiulea fără pericol, cu inscripţia: „Suvenir din războiul 1877–78".

Vax.

DEMOCRATIZAREA PRESEI

Prima condiţiune, ca un ziar să pătrundă în masele populare şi să lumineze întunericul minţilor, e ca să fie eftin. O datorie dar a democraţieĭ, şi a socializmuluĭ în special, este de a tinde la eftenirea ziarelor. Ziarul a 5 parale — iată unde trebue să tindem toţĭ aceia carĭ voim din ziar să facem o unealtă de luptă şi de lumină. Ziarul a 5 parale *în toată ţara* este azĭ imposibil, graţie a două împrejurărĭ: preţul ridicat al hîrtieĭ şi taxa urcată a timbrelor postale. In adevăr, hîrtia la o foae costă 1 centimă, timbrul costă $1^1/_2$ cent., colportagiul $1^1/_4$ centimă — în total $3^3/_4$ — rămînînd de-abea $1^1/_4$ centimă pentru cele-l'alte cheltuelĭ: compoziţiune, tiragiŭ, redacţiune, administraţie şi cheltuelĭ generale. In Franţa unde hîrtia este foarte eftină şi timbrul costă numaĭ 1 centimă, un ziar a 5 parale, ca să îşĭ scoată cheltuelile, trebue să aibă un tiragiŭ superior de 35.000 de foĭ. Ce trebue dar să zicem la noĭ, unde şi hîrtie şi timbre sînt maĭ scumpe? Lupta preseĭ dar trebue să stea în a efteni hîrtia şi timbrele. Pe hîrtie, pentru a protegia industria naţională, s'a pus o taxă vamală de 50%, aşa că *Bistriţa* a ajuns să dea un beneficiŭ acţionarilor de 35%. Prin această taxă vamală exorbitantă s'a asigurat monopolul celor două fabricĭ de hîrtie romîneştĭ care pot să tae şi să spînzure, de oare-ce străinătatea nu le poate concura. Trebue dar să luptăm contra acestuĭ monopol, care dă 35% beneficiŭ la cîţĭ-va capitaliştĭ şi care ţine în întuneric zecĭ de miĭ de cetăţenĭ, tributarĭ acestuĭ monopol scandalos. Poşta nu va pierde absolut nimica eftenind timbrul, de oare-ce ar cîştiga în număr ceea-ce ar pierde reducînd taxa. Cît despre stat, el *realminte* ar cîştiga, de oare-ce ar putea percepe o taxă de 5% saŭ 10% pe hîrtie, pe cînd acum nu percepe nimic, de oare-ce nu maĭ este rentabil a plăti o taxă vamală de intrare de 50%, aşa că importul hîrtieĭ azĭ este aproape nul. Dacă statul voeşte să proteguiască industria naţională, să o facă dar aşa ca să nu sufere consumatoriĭ, lucru care se întîmplă tocmaĭ cu hîrtia, de oare-ce fabricanţiĭ noştri abuzează de faptul că piaţa năuntrică le este asigurată.

Cînd acest monopol scandalos va înceta şi cînd timbrul se va efteni, presa va lua o transformare şi un avînt de care nicĭ măcar nu ne putem da seamă.

C. M.

Un abuz strigător

Ni se denunţă un abuz strigător care se petrece la depozitul de lemne şi furage ale corpuluĭ II de armată şi asupra căruia atragem deosebita atenţie a D-luĭ ministru de războiŭ.

De la 1 Aprilie la 15 Septembre, corpul de armată nu liberează ofiţerilor garnizoaneĭ chitanţe pentru a'şĭ lua lemne de la depozit. Cu toate astea, în ziua de 7 Iunie şi în zilele următoare, aŭ venit la depozit 30 de soldaţĭ, comandaţĭ de un sergent major şi un caporal din regimentul 21 de infanterie, ca să ia 40,000 de chilograme de lemne în contul D-luĭ colonel Gorjan. Mercurĭ şi Joĭ, 7 şi 8 Iunie, ferăstraele depozituluĭ aŭ mers necontenit şi aŭ tăiat lemnele D-luĭ colonel.

Maĭ mult de cît atîta, există la depozit o maşină care furnizează lumină electrică depozituluĭ. Cum Domnul colonel era foarte grăbit, lumina electrică, suspendată pe timp de vară, a funcţionat două nopţĭ de-a rîndul ca să poată ferăstraele tăia şi noaptea.

Sîmbăta trecută s'aŭ ridicat şi lemnele.

Intrebăm decĭ, cum se face că D. colonel Gorjan poate să calce toate dispoziţiile corpuluĭ de armată, să uzeze de maşinile, de lemnele de la depozit şi de soldaţiĭ reg. 21 ca de vistavoiĭ săĭ?

Se zice că D. colonel a făcut daravera asta pentru a putea ridica lemnele cele maĭ bune de la depozit, căcĭ oameniĭ trimişĭ de D-sa aŭ luat în adevăr lemnele într'ales.

Frumoase pilde daŭ ceĭ de sus şi ne aşteptăm ca D. ministru de războiŭ să recompenseze pe D. colonel Gorjan cu un vagon de lemne în plus.

Lynx.

Kielmansegg

Opinia generală în Austria este că ministerul Kielmansegg are să fie un minister provizoriŭ, nu numaĭ în actuala-ĭ compoziţie, dar că însuşĭ şeful acestuĭ minister e chemat să împlinească numaĭ în chip vremelnic noua-ĭ sarcină, şi că după limpezirea situaţieĭ el are să se reîntoarcă la postul de guvernator al Austrieĭ de jos, post care în adevăr a rămas neocupat de altă persoană.

Totuşĭ cîte-va notiţe asupra activităţiĭ de pînă acum şi prin urmare asupra opiniilor şi tendinţelor politice ale nouluĭ prim ministru al Austrieĭ, vor interesa de sigur pe cititorĭ.

***

Contele Erich Kielmansegg e azĭ în vîrstă de 49 de anĭ. E de origină hanoveran şi familia luĭ a emigrat în Austria abia în anul 1866. De religie e protestant, — amănunt de oare-care însemnătate, de oare-ce pînă azĭ în Austria postul de ministru de interne a fost ocupat în tot deauna de un catolic.

Tatăl conteluĭ Erich a fost primit la curtea împăratuluĭ Frantz-Iosef printre demnitarĭ, drept răsplată că în războiul cu Prusia a fost şi el dintre ceĭ carĭ aŭ luat partea Austrieĭ. Erich era fiul săŭ cel maĭ mic. De foarte tînăr l-a destinat carriereĭ administrative.

In această carieră, contele Erich Kielmansegg a luat-o de la treapta cea maĭ de jos în cancelaria prezidenţieĭ consiliuluĭ de miniştri. In anul 1873 a fost numit căpitan cercual în Baden lîngă Viena, şi abia la 1882 a fost înaintat într'o slujbă analogă în cercul Sechshaus.

***

Un pas maĭ însemnat în cariera-ĭ administrativă a făcut abia în anul următor, 1883, cînd a fost numit consilier pe lîngă prezidenţia ţăreĭ în Bucovina, unde a stat pînă la 1885.

In Bucovina contele Kielmansegg se însură cu Domnişoara Anastasia Moiseievicĭ de Lebedeo, cunoscută astă-zĭ în Viena ca o mare filantropă.

In anul 1886 contele Kielmansegg intră iar ca funcţionar în ministerul de interne, unde ajunsese în Iunie 1889 la rangul de şef de secţie.

In toamna anuluĭ 1889, după retragerea baronuluĭ Possinger, a fost numit guvernator al Austrieĭ de jos.

***

In calitatea sa de guvernator al Austrieĭ de jos, contele Kielmansegg şi-a arătat nu numaĭ toate însemnatele-ĭ talente administrative, ci şi un statornic punct de vedere austriac şi centralist. Pentru el Austro-Ungaria n'are de cît o capitală: *Viena*, şi pentru ridicarea acestuĭ oraş el a făcut maĭ mult de cît toţĭ predecesoriĭ săĭ guvernatorĭ aĭ provincieĭ.

Fără a fi antisemit, contele Kielmansegg e totuşĭ un conservator de baştină: unul din aceĭ oamenĭ politicĭ, ieşiţĭ din biurocraţie, pentru care ierarhia strictă şi *disciplina* cu or-ce preţ ar fi primele regulĭ de păzit din partea unuĭ guvern, punînd în fruntea ierarhieĭ pe *împăratul* şi dînd frînele disciplineĭ în mîinele miniştrilor săĭ.

Unguriĭ — fireşte, — privesc cu ochĭ răĭ venirea la putere a acestuĭ centralist; totuşĭ eĭ afectează o nepăsare prefăcută, ca şi cînd ar fi vorba despre «afacerile interioare ale unuĭ alt stat.»

Vest.

TIPURI

Algerianiĭ

De cît va timp circulă pe stradele Bucureştilor cîţĭ-va negustorĭ în izmene largi, cu fesurĭ şi cu algeriane de pînză. Aceştia sînt negustorĭ de ţesăturĭ destinate a fi învelitorĭ de mese, de paturĭ, de mesuţe etc.

Onorabilul public îĭ lua drept turcĭ, dar după un scurt examen s'a putut constata că n'aŭ nimic de comun cu supuşiĭ mahometanĭ aĭ Sultanuluĭ de la Constantinopole.

Apoĭ am aflat, cu mare surprindere, că sînt algerianĭ. Această versiune a prins consistenţă pentru că negustoriĭ vorbesc franţuzeşte:

— Oi, mosio, ca coute vingt francĭ.

Dar romînul e breaslă afurisită şi neîncrezătoare, aşa că acum e aproape stabilit cum că stimabiliĭ sînt ovreĭ, sau algerianĭ de carnaval, îmbrăcaţĭ în mod teatral pentru a face impresie asupra onor. p. t. public şi a încasa sume.

Parcă şi mie îmĭ vine maĭ lesne să cred în aceasta din urmă versiune.

Vardalabum.

Ultimele zile

Situaţie identică cu a liberalilor. Neputinţa de a lua vre-o măsură. Cădere ruşinoasă.

Pentru cine observă cu băgare de seamă cele ce se petrec astă-zĭ în sînul partiduluĭ conservator şi pentru cine îşĭ maĭ aminteşte şi cele petrecute în ultimiĭ anĭ aĭ guvernuluĭ liberal zis şi colectivist, e frapantă asemănarea între ultimele zile ale guvernuluĭ liberal şi zilele de faţă ale guvernuluĭ conservator.

Juraţiĭ achitaŭ pe toţĭ ceĭ implicaţĭ în crime şi delicte imaginare de guvernul luĭ Ion Brătianu, iar ziarele descopereaŭ pe fie-care zi cîte o nouă pungăşie la activul oamenilor de încredere aĭ regimuluĭ. Asta a fost caracteristica ultimuluĭ an de guvernămînt colectivist, acestea aŭ fost pricinile care l'aŭ prăbuşit în cea maĭ dezonorantă ruşine.

***

Anul al optulea al regimuluĭ conservator a dat la iveală exact aceleaşĭ fenomene şi aceleaşĭ turpitudinĭ. Alegerile comunale trecute aŭ arătat că, dacă socoteştĭ numărul total al alegătorilor, conservatoriĭ n'aŭ majoritate în ţară, prin urmare corpul electoral, aşa îngust, meschin, interesat şi coruptibil cum este, s'a pronunţat totuşĭ în contra guvernuluĭ.

Asta e maĭ grav de cît achitările pe care juraţiĭ de sub liberalĭ le pronunţaŭ în favoarea celor persecutaţĭ de guvern.

Modificarea legeĭ electorale, jandarmeria rurală, arestarea deputatuluĭ Popovicĭ în ajunul uneĭ alegerĭ, revocarea judecătoruluĭ Săvescu, sînt actele desperate şi mizerabile ale unuĭ guvern care şi-a pierdut sărita şi vede în faţa luĭ pustiul arzător al opoziţieĭ, căderea de la putere.

Imoralitate şi hoţiĭ.

Dar caracteristica prăbuşireĭ unuĭ guvern aparţinînd partidelor istorice, imoralitatea impiegaţilor de toate gradele, hoţiile făcute cu baniĭ publicĭ, aŭ început să iasă la iveală sub conservatorĭ maĭ din vreme de cît sub liberalĭ, ceea ce arată că putrejunea inerentă celor dintîiŭ e maĭ mare şi supusă uneĭ maĭ repezĭ evoluţiĭ de descompunere.

Hoţiile nenumărate şi colosale ale casierilor, pungăşiile de pe la penitenciare, pungăşiile de prin prefecturĭ, ultima şi scandaloasa afacere de la Galaţĭ, din care aŭ eşit desonoraţĭ nu numaĭ doĭ politicianĭ însemnaţĭ ca Ressu şi Robescu, dar chiar numele ţăreĭ, sînt semne de opoziţie apropiată şi de puşcărie pentru conservatorĭ.

Şi sîntem convinşĭ că seria nu e sfîrşită, că pe fie-care zi aŭ să izbucnească scandale de soiul celor de la Galaţĭ.

Neputinţa guvernuluĭ

Şi chiar presupunînd că ceĭ de la cîrmă ar fi curaţĭ de orĭ-ce amestec în aceste scîrboase afacerĭ şi că ar dori din suflet să le pue capăt, — ce-ar putea face eĭ? Să întindă mereŭ muşamaua legendară asupra acestor hoţiĭ şi a celor care se vor maĭ descoperi pe viitor? E cam greŭ. Muşamaua e prea mică şi nu poate acoperi toate, fără a maĭ socoti că în asemenea caz se face jocul liberalilor.

Să urmărească guvernul cu energie pe toţĭ pungaşiĭ, orĭ cît de sus ar fi eĭ puşĭ? Asta e şi maĭ imposibil. Imediat s'ar produce în sînul tuturor pungaşilor — destul de numeroşi — o panică teribilă, şi rezultatul aceşteĭ panicĭ ar fi trecerea lor în masă la liberalĭ, carĭ nu s'ar sfii de loc să le deschidă largĭ braţele, probă cazul întîmplat cu Popovicĭ-Răcăciune, pe care Voinţa îl făcea altă-dată albie de porcĭ şi astăzĭ nu'l maĭ scoate din „Domnul deputat Popovicĭ".

Cădere ruşinoasă

Prin urmare, căderea conservatorilor în cloaca clasică, în care aŭ căzut toate guvernele de la noĭ, e fatală şi apropiată.

In 1876 conservatoriĭ cad în mod ruşinos; în 1888 liberaliĭ idem şi în 1895 conservatoriĭ ameninţă morala publică cu acelaşĭ eveniment.

In faţa uneĭ asemenĭ ne maĭ pomenite corupţiĭ în care se ineacă politicianizmul de toate culorile, noĭ nu vedem de cît un singur leac, pe care şi ţara întreagă îl va vedea în curînd: **moartea politicianizmuluĭ prin votul universal.**

Index.

Onoare luĭ!

Afacerea Brenning judecată de Ressu-Robescu: iată ceva foarte interesant, maĭ interesant de cît tot ce vinde într'o zi de vară bătrînul ex-portar de la Hugues.

Conservatorul se numeşte organul prin care această faimoasă tovărăşie îşĭ exprimă şi ea părerea asupra chestieĭ la ordinea zileĭ.

Şi iată ce zice:

Afacerea Brenning continuă a preocupa opiniunea publică, şi justiţia urmează cu mare *scrupolositate* investigaţiunile sale.

Joĭ seara în intervalul nst ucţiuneĭ, aŭ fost depuşĭ în arestul preventiv Isidor Brenning şi inginerul belgian Gaetan Sommsé.

Instrucţia fiind secretă, *tot felul de versiunĭ* circulă în oraşul nostru asupra motivuluĭ aceşteĭ duble arestărĭ.

Cu alte cuvinte, pîn'aci: «nu ştiŭ, n'am văzut». Adevărata frumuseţe însă vine numaĭ de aci înainte:

Erĭ s'a lăţit ştirea că D. prefect Robescu şi-a dat demisiunea.

Această hotărîre a D-luĭ Robescu *îl onorează*, care dovedeşte cu prisos *independenţa sa de caracter*, şi ast-fel *pune capăt bîrfelilor* zilnice ce presa opoziţieĭ din localitate debitează pe contul D-sale.

Adică ce zice Ressu luĭ Robescu? «*Onoare ţie*, Robescule, că din moment ce te a dat afară, n'aĭ maĭ stat la îndoială, ci aĭ plecat, ca un om independent de caracter ce eştĭ.»

Ca mîine, vom azista de sigur şi la felicitările pe care Robescu le va adresa la rîndul săŭ luĭ Ressu: «Onoare ţie, Ressule, că de îndată ce ţi s'a deschis uşa puşcărieĭ, aĭ intrat înăuntru, de şi la spatele tăŭ eraŭ doĭ jandarmĭ gata să te umfle, la nevoie. Aceasta dovedeşte independenţa ta de caracter, şi ast-fel s'aŭ pus capăt tuturor bîrfelilor, căcĭ iată, în adevăr, ele azĭ *nu maĭ sînt*... bîrfelĭ!»

Şi ast-fel la vechia vorbă: «se poftesc ca greciĭ la închisoare», se va maĭ putea adaoga în viitor şi vorba astă: «se cinstesc ca Ressu şi Robescu la uşa puşcărieĭ.»

Rad.

CRONICA JUDICIARA

Intre un ginere şi o viitoare soacră

Gheorghe Ioniţă făcea curte fetei Anica din mahalaua Popa-Nan. Amanţii mai în fie-care seara se primblaŭ mînă în mînă, măsurînd bulevardul Pake, de la şcoală de la Iancu şi pînă în şoseaua Mihai-Bravul. Işi făceaŭ planuri de viitoare căsnicie şi îşi juraŭ, la scînteele tramwaiului electric, iubirea eternă. *Chiţibuş*, care este un sceptic, îşi zice în sine că toate acestea sînt motturi şi cine ştie dacă peste cîţi-va ani nu-i vom vedea venind la tribunal tot cu tramwaiul electric, dar de astă dată pentru a se divorţa.

Probabil că tot de aceste presimţirî pesimiste era inspirată şi mama fetei, de oare-ce nu voia să dea voe tinerilor ca să se ia şi o ceartă pe fata că vine seara aşa de tîrziŭ de la Regie. Azi ceartă, mîine ceartă, pînă cînd în una din zile bătrîna a hotărît fetei ca să nu o mai vadă cu «bagabondul» de Ioniţă. Porunceşte însă amorului de poţi? Şi aşa fiind, în una din serile primăverei trecute, tinerii, după ce s'aŭ preumblat iarăşi pe bulevard, s'aŭ îndreptat spre casa fetei.

A dus-o pînă în colţul stradei şi apoi i-a dat drumul să se ducă singură, ca să nu o certe mă-sa văzînd-o cu dînsul. D'abia însă a intrat fata în casă şi Ioniţă a auzit strigăte şi zbierete. Ce era? Mama luase pe fată la *trei păzeşte*. Intr'o clipeală, Ioniţă a fost la uşă. Dă să intre, uşa închisă, dă să o spargă, uşa era prea tare. Atunci s'a repezit la geam, a spart o fereastră, a zmucit din loc giurgiuveaua şi—foc şi pară—a intrat pe fereastră, ca să scape pe logodnica sa. Istoria ne spune cu a păţit bietul baiat de la această soacră *in spe*. De sigur însă că nu i-a fost bine. El totuşi şi-a luat amanta şi a plecat să'i cunune, ca în *Baronul Ţiganilor*, zîna nopţilor, berzele şi stelele.

Această expediţiune nocturnă şi răpire de logodnică aŭ avut ca rezultat că Ioniţă s'a văzut osîndit, pentru *distrugere* şi *răpire de minori*, la *două luni de puşcărie*. Nu'i vorbă, a facut şi el apel, dar cine ştie de se vor milostivi *boerii* de la Curte asupra cazului amoros al lui Ioniţă, complicat cu bătaiea unei soacre?

Chiţibuş.

Fotografie gratuita

Iată o descoperire curioasă! Ori cine poate să'şi plătească luxul de-a fotografia pe sticlă, fără nici o cheltuială şi în modul cel mai lesnicios.

Se ia o foae de hîrtie tipărită numai pe o faţă şi se pune între două bucăţi de sticlă perfect transparente, lucioase şi uscate. Se lasă hîrtia acolo timp de zece ore, fie la lumină, fie la întunerec.

După aceea se scoate şi se suflă asupra sticlei. Imediat apare imagina tiparului pe sticlă, şi de ce suflăm mai tare, cu atît imagina apare mai clară. Această imagină se conservă ani de zile.

Rugăm pe cititorii cari vor încerca această minunăţie să ne comunice rezultatul, ca să ştim şi noi ce valoare să punem pe spusele ziarului francez din care luăm această noutate de senzaţie, jurnal care are reputaţia de-a fi grav şi serios ca un academician.

ECOURI DIN STRAINATATE

Manifestaţie pentru Alsacia. — In ziua de 21 Iunie n. pe cînd se făceaŭ marile serbări de la Kiel şi de la Hamburg, cîte-va persoane s'aŭ dus în la place des Victoires din Paris şi aŭ depus la picioarele statuei lui Ludovic XIV o coroană cu următoarea inscripţie: „Lui Ludovic XIV, care a dat Alsacia Franţei".

***

Un oraş noŭ în America. — Acum doi spre-zece ani, un locuitor din Roubaix (Franţa) numit Pierre Wibaux, fiul unui mare industriaş, s'a dus în Statele-Unite, în provincia Mentana, ca să se dedea creşterei oilor. El a creat acolo un sat care cu timpul a devenit un oraş.

In urma unei petiţii date de toţi locuitorii districtului, acest oraş a fost înscris pe harta Statelor-Unite sub numele de Roubaix, în amintirea patriei fundatorului lui.

***

Statuea lui Cromwell. — Faimosul dictator englez, Cromwell. n'are încă nici o statue în Anglia. Admiratorii lui aŭ început o campanie pentru a i se ridica o statue, campanie dusă atît în parlament cît şi prin presă. Parlamentul, cu toate că se ştia că primul ministru Roseberry este partizanul acestei idei, a refuzat creditul cerut.

Campania dusă prin presă a avut însă un mare răsunet. Numai *Daily Chronicle* a adunat pînă acuma 75000 de lei.

Subscripţia aceasta a fost făcută odată cu subscripţiile în favoarea armenilor. Pentru armeni ziarele n'aŭ parvenit să adune de cît vre-o 60000 de lei.

* *

Intre Franţa şi China — Se scrie din Şangai, din izvor englez, cum că ministrul Franţei la Peking insistă pentru ca vice-regele din Sse-Cinan şi cei-l'alţi funcţionari implicaţi în prădarea misiunilor stabilite în această provincie, să fie judecaţi în şedinţă publică şi un comisar francez să asiste la proces pe banca judecătorilor.

Se zice că guvernul chinez a primit aceste condiţii şi şi-a luat angajamentul să reclădiască misiunile dărămate. Această protecţie s'ar întinde pînă la provinciile Tibetului.

Escadra franceză, actualmente la Woo-Sung, a primit ordin să se ţie gata a face o demonstraţie dacă nu se dă satisfacţie Franţei.

CRONICA

Un noŭ calendar

In ce zile sîntem acum? Nici n'aţi şti, dacă n'ar fi *Democratul* din Ploeşti—tot el săracul!—să vă spună.

«Sîntem, —zice el,—în zilele de 9 şi 11 Iunie 1848, cînd poporul s'a răsculat în contra regimelui ce ne guvernă astăzi.»

Şi D-voastră, cari credeaţi că sîntem în anul Domnului 1895 şi că n'am putea să avem de odată şi 9 şi 11 Iuniŭ!

Te pui cu călindarul *Democratelui*?

Fritz.

BULETIN ATMOSFERIC

Institutul meteorologic

Bucureştî, 11 Iunie 1895, 12 ore ziua

Inălţimea barometrică la	0^0 756.1
Temperatura aerului	26^0.8
Vîntul calm.	
Starea ceruluî senin.	
Temperatura maximă de eri	27^0
„ minimă de astăzî „	14^0
Temperatura la noi a variat între	28^0 şi—6^0

Timp foarte frumos şi călduros pretutindeni, Puţină ploae la Bechet. Baia de Aramă, Virciorova. Cetatea, Calafat şi Ocnele mari. Barometrul s'a coborit mult în toată ţara, mai ales în Moldova.

Temperatura a crescut puţin în unele localităţi. Astăzi foarte frumos şi senin în toată ţara. Barometrul se coboară încet,

INFORMAŢIUNI

Abuzurile de la acsizele primărieĭ

De cîte-va zile se zvoneşte, că la serviciul acsizelor de la primărie se petrec mari abuzuri şi gheşeftării în care sînt implicaţi mai mulţi funcţionari bine situaţi. Gazetele guvernamentale, însă, aŭ dezminţit mereŭ aceste zvonuri cu obicinuitul lor tupeŭ, pînă cînd li s'a înfundat şi lor, căci azi **parchetul este sezizat de aceste abuzuri** *şi D. procuror Bădescu însărcinat cu ancheta.*

***

D. Staicovici, inspectorul acsizelor, un tînăr licenţiat al şcoalei comerciale din Anvers, a observat că de mai mult timp se petrec nişte potlogării ciudate în serviciul acsizelor. Fără să spună nimănui nimic, D-sa se pune cu stăruinţă pe lucru pentru a apuca firele abuzurilor. Şi în cîte-va zile a constatat şi s'a putut convinge din acte autentice că, în adevăr, e un sistem la acsize de a face gheşefturi scutind pe comercianţi de mai multe taxe maximale şi încasînd în schimb de la dînşii bacşişuri frumuşele.

Cînd toate probele le avea în mînă, D. Staicovici se prezintă la D. Nicu Filipescu şi'l pune în curent de toate cele descoperite.

Asta s'a întîmplat Duminică după amiazi.

D. N. Filipescu, neîntîrziind nici un moment, a chemat imediat pe primul procuror şi l'a rugat să deschidă o anchetă. Parchetul, însă, i-a cerut o denunţare oficială în scris, ceea-ce făcîndu-se la moment, D. procuror Bădescu a fost delegat cu facerea anchetei.

* *

Ieri dimineaţă D. Filipescu a chemat întîiŭ pe D. Sutzu, şeful serviciului acsizelor, şi după ce i-a comunicat descoperirea abuzurilor, i-a cerut explicaţii. D. Sutzu părea a nu şti nimic şi a tăgăduit complicitatea sa în aceste potlogării. Temîndu-se, însă, ca nu cum-va să fie destituit, şi-a prezintat imediat demisiunea, ceea ce s'a primit.

***

D. Bozianu, şeful antrepozitelor, fiind chemat la primar, a făcut o mărturisire complectă.

D-sa a recunoscut că, în adevăr, de cît-va timp făcea gheşefturi mari cu negustorii, dar le făcea în tovărăşie cu D. Stefan Sutzu, cu care împărţia mereŭ sumele încasate.

In urma acestei declaraţii, D. Bozianu a fost la moment destituit.

Acest Bozianu, a fost unul din cei mai eminenţi absolvenţi ai şcoalei comerciale din Anvers şi a ocupat multă vreme funcţiunea de şef al antrepozitelor din Triest. Se miră, deci, toată lumea cum acest om s'a dedat la asemeni gheşeftării.

***

D. procuror Bădescu a început ieri după amiazi să procedeze la anchetă.

Se crede că D-nii Sutzu şi Bozianu aŭ mai mulţi complici, cari toţi vor fi depuşi, imediat ce se vor aduna probe suficiente pentru culpabilitatea lor.

D. Mateiŭ Drăghiceanu a fost numit director al Eforiei Spitalelor Civile în locul D-lui inginer I. M. Râmniceanu.

D. dr. G. Panaitescu a fost numit medic secundar provizoriŭ la ospiciul Mărcuţa.

Panamaua din Brăila

In ultimul moment aflăm, că parchetul din Galaţi a descoperit în registrele lui Brenning o sumă de aproape 200,000 lei ce s'ar fi distribuit la Brăila D-lui Suditu şi mai multor consilieri comunali pentru a se acorda casei Georgi concesiunea iluminării oraşului cu electricitate.

Concesiunea s'a dat, deci s'o fi încasat poate şi această sumă de către compania Suditu-Economu.

Azi se face la Slatina alegerea pentru colegiul II comunal.

D. Take Ionescu s'a întors azi de la Sinaia.

In ultimul moment aflăm că un mare incendiŭ s'a declarat în strada Muzelor, dosul Mitropoliei. Casele doctorului Ulvineanu sînt în flacări. Pompierii la faţa locului distrug clădirea spre apărarea caselor vecine.

Pentru direcţia poştelor

Primim mereŭ reclamaţiuni în privinţa modului detestabil în care se face distribuirea scrisorilor, a ziarelor şi a imprimatelor prin părţile mărginaşe ale Capitalei.

Vinovaţi pentru acest serviciŭ detestabil sînt înşişi funcţionarii înalţi ai biroului central din Capitală, cari angajează în serviciŭ nişte factori beţivi, cari nu-şi caută de loc de slujbă.

Ast-fel este de pildă factorul 104, anume Mitică Preda, care merge acasă în fiecare seară beat cu un teanc de scrisori mototolite, pe care apoi le distruge fără a le preda la destinaţie.

Se comentează mult prin cercurile conservatoare că împăratul Wilhelm, care a vizitat toate bastimentele străine aflate la inaugurarea canalului din Kiel, a neglijat să viziteze bastimentele romîne, ci s'a mulţumit numai a conferi D-lui colonel Urseanu o decoraţie de a zecea mînă, ce se dă tuturor ofiţeraşilor prusiani.

D. dr. Tulbure a fost numit medic primar al ospiciului Pantelimon în urma concursului depus.

D. Petrescu, profesor de astronomie la facultatea de ştiinţi din Bucureşti, a fost pus la pensie din oficiŭ.

De oare-ce nici un alt profesor al acestei facultăţi n'a voit să primească a examina pe studenţi în ramura aceasta, ministrul de instrucţie va aduce, pe timpul examenelor, pe D. profesor Culianu de la facultatea de ştiinţi din Iaşi.

Sinuciderea lui Ladislas Plachetko, fost funcţionar la C. F. R., preocupă şi azi spiritele din Capitală, cu atît mai vîrtos cu cît el cît şi soţia şi fiica sa s'aŭ bucurat de o bună reputaţie în Capitală şi aveaŭ legături întinse sociale.

De oare-ce în darea noastră de seamă asupra cauzelor şi consecinţelor acestei sinucideri, s'aŭ strecurat mai multe inexactităţi compromiţătoare pentru familia sinucisului, ţinem să relevăm, după ancheta ce s'a făcut, că D-şoara Olga Plachetko, văzînd mizeria în care se afla tatăl săŭ, a plecat împreună cu mamă sa pentru a-şi găsi vr'o ocupaţiune onestă spre asigurarea existenţei. Cu două săptămîni înainte de sinuciderea tatălui, Domnişoara Olga a izbutit prin protecţia mai multor bine-voitori ai familiei să se angajeze ca profesoară particulară la D. farmacist Henţescu din Caracal, unde a surprins'o zdrobitoarea veste a sinucideref tatălui săŭ pe care vroia să-'l ajute la bătrîneţe.

Ştiri Mărunte

* Cu ocaziunea zilei de 10 Maiŭ, regele a numit membri ai ordinului *Coroana Romîniei*, în gradul de cavaler, pe D-nii: Ion Gr. Manolescu, casier al *Monitorului oficial*, George Iorgulescu, vechiŭ corector al Imprimeriei statului, şi Ion Ionescu, paginator al *Monitorului oficial*.

* Pe la 20 ale acestei luni, vapoarele regiei vor începe cursele de la Constanţa la Constantinopol şi vice-versa.

* La congresul internaţional de medicină veterinară, care se va ţine la Berna în cursul lunei Septembrie, ministerul de interne va fi reprezentat prin D. I. St. Furtună, iar ministerul de domenii prin D. A. Locusteanu, directorul şcoalei de medicină veterinară.

Consiliul comunal din Iaşi a acordat D-lui C. Penel, societar al teatrului naţional din acel oraş, o bursă de 1000 de lei, pentru ca să studieze teatrele din străinătate.

* In editura librariei Ig. Hertz a apărut renumita opera *Cura de apă* de preotul Kneipp în ediţiunea a 3-a.

Această operă conţine toate scrierile preotului Kneipp, aranjate în mod sistematic, adică: *Cura de apă*, *Cum trebue să traiţi*, *Testamentul meŭ* şi *Conferinţe publice*, şi se afla spre vînzare în toate librariile din ţara şi străinătate.

* Administraţiunea revistei *Lumea Ilustrată* înştiinţează pe abonaţii săi că a sosit vestitul tabloŭ de Kaulbach „Caritas" care a fost promis ca premiŭ, asemenea sînt gata şi scoarţele pentru legatul revistei. Se găsesc la toţi librarii şi colportorii.

* Alegerile pentru constituirea consiliilor judeţene din judeţele Bîrlad, Iaşi, Turnu-Severin, Fălticeni şi Botoşani s'aŭ făcut alaltăeri.

* D-nii Iulius Schabert şi Iosif Pozanansky, consulii Romîniei, cel întîiŭ la Hamburg iar al doilea la Petersburg, aŭ încetat Duminica din viaţă.

* Corpul D-nei Elena Hagi Tudorache, moartă, după cum se ştie, la băile termale din Pozzuoli, a fost adus în Capitală Duminică. Inmormîntarea se va face azi la cimitirul Şerban-Vodă.

EUGÈNE DELARD

Beţia roşie

José Guardia se opri ca pentru a se odihni de o emoţiune prea mare.

Apoi urma cam încurcat:

— Aci s'a produs un fapt provocat de nişte împrejurări atît de neînsemnătoare, ridicole chiar, în cît staŭ la îndoială să le mai spun.... Dar poate vei înţelege cu acest chip că trebuie să fiŭ alt-ceva de cît un ucigaş ordinar...

Seara pe la cinci ceasuri, bucătarul vaporului se urcă pe punte şi se aşeză lîngă mine. Intr'o mînă avea o găină vie, iar în cealaltă un cuţit. Nu ştiŭ de ce, instinctiv întorsei capul. Dacă n'aş fi fost atît de ostenit, m'aş fi sculat, aş fi schimbat locul... Incepui să mă uit la valurile mării... Dar ciîitul surd şi dureros al găinei pe care cellalt o strîngea între genunchi, îmi zgîndărea nervii. O spaimă ciudată mă apăsa şi mă împotriveam întocmai ca şi cînd cine-va m'ar fi apucat de umeri ca să mă silească să mă întorc.

... Da, pot spune că m'am împotrivit din toate puterile, cu deznădăjduire, — dar era o voinţă mai tare de cît a mea... Capul mi se întoarse încet-încet, şi văzui oţelul înfigîndu-se în carne şi sîngele ţîşnind.

Atunci deodată fui coprins iar de criza, de ameţeala grozavă din ajun. Simţiam pe buze, în gît, întocmai acel gust ciudat care mă îmbăta, mă împingea la nebunia omorului.

Mă ridicai fără să'mi daŭ seama, cu îndemnul irezistibil de a pune mîna pe cuţit şi d'a ucide pe acest om care nu'mi zisese nimic, pe care nici nu-l cunoşteam. Deja abia 'l mai vedeam ca printr'o ceaţă roşie.

Mi se părea că faţa lui, mîinile, că el întreg, era roşu şi simţeam exasperarea sălbatică a taurilor în faţa postavului roşu.

In acel moment, un glas de femeie lîngă mine... Intorsei capul maşinaliceşte. Ea ţinea în braţe un copil, il învăţa să spună o rugăciune; şi mititelul repeta vorbele îngînînd, cu mîinile împreunate, cu ochii mari rătăciţi privind în depărtare... N'aş putea să spun ce-am simţit în acel moment.

Era ca o mîngîiere, o liniştire; şi în acelaş timp lacrămi mi se urcaŭ în ochi, amintiri mă năpadeaŭ, atît de depărtate şi totuşi aşa de lămurite... întreaga mea copilărie fericită, alintată, crescută în dragostea lui Dumnezeŭ ş'aproapelui, de către o mamă tot ca asta... şi toata viaţa mea cinstită şi dreaptă pînă în ziua în care o fatalitate îmi înarmase braţul şi făcuse din mine un asasin şi un nebun!....

Omul meŭ era tot acolo, continuîndu-şi măcelăria. Simţiam, eram sigur că daca m'aş mai fi uitat la dînsul, oribila ispită m'ar fi cuprins iar, şi că de astă dată n'aş mai fi putut rezista...

Mă ridicai brusc şi mă dusei să mă culc de partea cealaltă a punţii...

De-atunci, adaose José Guardia, am mai fost amestecat în certuri, în părueli. Dar îndată ce vedeam cuţitele strălucind la soare, fugiam de frica mea însumi, şi aş fi sfărîmat atunci or-ce aş fi întîlnit în cale, aş fi zdrobit pe or cine ar fi vrut să mă oprească...

Fug de orce spectacol violent, unde sîngele ar putea să curgă; mă întorc din drum de cîteori întîlnesc pe străzi măcelării, unde sîngele vopseşte scîndurile şi'n cuie atîrnă bucăţi de carne crudă.

Iată pentru ce am refuzat adiniaori să merg şi eŭ cu cellalţi. Vederea mortului mi-ar fi adus aminte pe cele două victime ale mele, pe Miquel Almonte, ai cărui ochi sticloşi priveaŭ spre cer şi pe Salvador, ale cărui mîini eraŭ atît de reci... şi n'aş fi putut rezista, fatalitatea m'ar fi silit să ucid iar...

D. de Lieutand se opri un moment, apoi urmă zîmbind:

— Nu se isprăveşte aci întîmplarea toreadorului meŭ. Ceea ce mai am să vă spun e un lucru foarte... spaniol, de o fantazie amuzantă în care se rezumă spiritul acestui popor care ucide şi se roagă la Dumnezeŭ, care împreună loviturile de cuţit cu amuletele blagoslovite.

După o tăcere destul de lungă, José Guardia adaose, cu un glas plin de evlavie:

— Lui Dumnezeŭ i s'a făcut milă de mine, mi-a adus o mare mîngîere în mijlocul mîhnirei mele... Intr'o zi rătăciam prin port... De odată un om îmi opri calea, cu braţele încrucişate. Era să leşin de spaimă: era Salvador!

— Tu! trăeşti! strigai.

Şi mă aruncai de gîtul lui rîzînd şi plîngînd, nebun de bucurie.

— Ia slăbeşte-mă cu maimuţăriile astea! îmi zise el cu voce aspră dîndu-mă la o parte. Te am găsit fără să te caut; să ne limpezim socotelile mai întîiŭ, şi pe urmă vom vedea.

Atunci înţelesei şi dădui din cap:

— Nu pot să mă bat cu tine, Salvador.

El începu să rînjască:

— Ai ajuns atît de mişel şi ţi-ar trebui tot adversari dezarmaţi cum eram eŭ la Lobosille?!..

— Poţi să mă insulţi ori cît, răspunsei eŭ; n'am să mă mai bat cu nimeni, am făcut un jurămînt şi-l voi ţinea.

— Vom vedea! strigă el.

Deja ridică mîna asupra mea, eŭ o frînsei ş'o ţinui între ale mele.

— Ascultă, îi zisei rugător, nu ştii... atunci eram nebun...

Şi-i povestii tot ce-ţi spusei şi D-tale.

— Nu poate cine-va să caute a-şi răzbuna împotriva unuia care s'a îmbătat de vin saŭ de sînge... îl erţi şi-l plîngi... ce puteam eŭ să am împotriva ta?.. nimic, ştii bine; erai prietenul meŭ cel mai devotat şi cel mai scump... cum să-ţi explicî atunci alt-fel ceea ce s'a întîmplat?.. Şi crezîndu-te mort, te-am plîns ca p'un frate, m'am rugat pentru tine în fie-care zi... Toţi banii cari i-am adus cu mine i-am dat la biserici şi din puţinul ce cîştig aci, trei sferturi dam leturghii pe pentru odihna sufletului tăŭ...

Salvador mă ascultase întîiŭ nerăbdător, crezînd că voiam să scap cu scuze laşe. Dar puţin cîte puţin sinceritatea cu care vorbiam îl

!) Vezi numărul trecut.

FOIŢA ZIARULUI «ADEVERUL»

69

JULES MARY

Cine'i Ucigaşul?

Partea II

Mizeriile unui condamnat

VII

— Ei, ce este?

— Ar fi poate mai bine să nu mai vii şi D-ta.

— De ce?

— Dacă bietele femei ar bănui...

— Că sînt agent de poliţie?... Ce, e scris oare undeva pe faţa mea?

Şi rîzînd:

— Un agent de poliţie, Doamnă Leon, seamănă mai mult de cît or-cine cu un om ca toţi oamenii...

Femeia observă că deja parcă agentului îi părea suspectă împotrivirea asta.

De aceea se grăbi să zică:

— Vino da, Domnule Loiseau, vino.

Şi urcînd scările, cu ceştile de supă, îşi zicea în gînd:

— De n'ar scăpa cum-va vr'o vorbă...

Doamna Haudecoeur şi Luiza eraŭ mai bine.

Doamna Haudecoeur se ridicase chiar din pat, şi, deşi cu greŭ, dar putea să umble prin odaie.

Gîndul că bărbatul ei era acolo aproape, îi reda viaţă şi curaj.

De asemenea şi Luiza se simţia aproape veselă, deşi tot bolnavă încă şi prea slabă pentru a se da jos din pat.

— A! a! zise Doamna Leon intrînd, mi se pare că sînteţi mai bine azi.

Şi fără a da timp celor două femei să răspunză, pentru a le da de veste că nu era singură, se grăbi să adaoge:

— Poftim, Domnule Loiseau, poftim!

Şi adresîndu-se Doamnei Haudecoeur, suprinsă de această apariţie:

— E un vecin care a aflat, ca toată lumea în cartier, despre nenorocirea D-voastră şi vine să vă zică bună ziua.

Loiseau intră, aruncînd o privire în jurul lui.

— Ce mizerie, îşi zise.

Doamna Leon se plecă în acelaş moment spre Luiza, ca pentru a o săruta, şi-i şopti repede la ureche:

— Nici o vorbă înaintea omului acestuia. E un agent de poliţie. Caută de prevesteşte şi pe mama D-tale...

Vestea era aşa de neaşteptată, în cît Luiza îngălbeni şi-i veni răŭ.

Doamna Haudecoeur se apropiă de ea şi o cuprinse în braţe:

— Fii cu băgare de seamă, mamă, omul ăsta e un agent.

Or cît de încet fuseseră rostite vorbele astea, Loiseau avea o ureche foarte fixă.

N'auzi cuvintele, dar văzu jocul întreg şi le ghici.

Şi imediat se deşteptă într'însul bănuiala vagă de ceva ce i se ascundea, de un mister în care era părtaşă şi portăreasa.

— Hm... îşi zise,— ce să fie asta?

Rămase cu atenţia încordată.

Dar nu mai observă nimic.

Se coborî.

In loc d'a se întoarce în lojă, se opri la etajul de desubt.

In curînd auzi pe Doamna Leon luîndu-şi ziua bună de la cele două femei şi făgăduindu-le să se întoarcă în curînd.

Agentul stete locului.

Doamna Leon se coborî.

Cînd ajunse în dreptul lui, de o dată tresări şi se dete îndărăt, speriată.

Loiseau începu să rîză.

— Ei, Doamnă Leon, te-ai speriat?

— Ce stai aci, pe scări?

— Te aşteptam pe D-ta.

— De ce?

— Ca să te întreb pentru ce ai prevestit pe D-na Haudecoeur şi pe fiică-sa că sînt un agent de poliţie.

Doamna Leon nu-şi pierdu cumpătul.

— Cum? ai auzit? întrebă.

— Aşa se vede. Dar nu-mi răspunzi...

— Ei, de ce? pentru că auzind asta din gura mea, nu le face un efect aşa de răŭ ca dac'ar auzi din gura altora.

— Era mai simplu să nu le spui nimic.

Dar nu mai insistă, prefăcîndu-se că nu-i păsa prea mult.

Or cum însă, Doamna Leon, din acel moment nu mai putea face un pas fără ca Loiseau să o observe de aproape.

Era sigură, aproape la tot momentul, că îndată ce-ar fi întors capul, s'ar fi găsit faţă în faţă cu agentul de poliţie.

Cînd eşia din casă o urmărea un alt agent căruia de sigur Loiseau îi dăduse toate instrucţiile.

De două ori, în acea zi, încercă să scape de supraveghiarea agentului, după ce ascunsese prin buzunare ceva pîine şi carne, ca să se urce în mansarda unde aştepta Haudecoeur, şi de două ori era cît p'aci să se trădeze.

Loiseau era mereŭ în urma ei.

Atunci, biata femeie înspăimîntată, îşi zicea:

— Dacă mai ţine aşa măcar două zile, are să moară, bietul, de foame şi de sete...

Ziua întîiŭ trecu aşa.

Se înseră.

Haudecoeur era tot încuiat.

Nu dăduse nici un semn de viaţă.

Şi nu mîncase nimic...

Lungi, lungi de tot fuseseră ceasurile acestei zile pentru fugar.

Mai întîiŭ, dimineaţa, fu surprins d'a nu vedea pe Doamna Leon, după cum îi făgăduise.

Apoi se linişti.

Dacă s'ar fi întîmplat vr'un accident, de sigur i-ar fi dat de veste.

Doamna Leon va fi fost împiedicată de afacerile ei şi de comisioanele mulţimei de locatari.

Trecu şi dup'amiază.

Nu veni nimeni.

Apoi se înseră.

Nu se gîndea la sete saŭ la foame.

Era învăţat să suporte şi una şi alta.

Dar neliniştea-i rodea inima.

De sigur, trebuia să fie ceva anormal în casă.

Cu urechea lipită de uşă, întins pe jos, se silea să asculte ceva.

Spre seară, auzi glasul Doamnei Leon care strigă:

— Bună-seara, Doamnă Haudecoeur, bună-seara, Luizo,—acu sînt liniştită că vă văz mai bine...

S'ar fi zis că înadins Doamna Leon vorbia aşa de tare ca să auză şi el şi să se liniştească.

Atunci ghici că portăreasa nu era liberă şi că poate era supusă unei supravegheri speciale.

Bine! să nu ne mişcăm! îşi zise fugarul, şi-şi strînse cureaua.

Cînd Loiseau lipsea, îl înlocuia în totdeauna un alt agent.

Aşa că, ori-care ar fi fost ceasul din zi saŭ din noapte, tot-deauna era un agent de pază.

Noaptea trecu.

A doua zi se anunţă întocmai ca cea dintîiŭ.

Doamna Leon, foarte neliniştită, îşi zicea:

— Dar o să moară de foame!

Şi se simţia coprinsă de desnădejde, căutînd în zadar în minte mijlocul d'a ieşi din acest impas, şi negăsind nimic.

— A! de-aşi putea să mă încred în cine-va.

Dor în cine? Nu cuteza.

Loiseau avea bănueli, lucrul era evident. Nu bănueli despre adevăr, pentru că atunci Haudecoeur ar fi fost pierdut de mult, dar şiretul agent ghicea că în jurul lui se ţesea ceva ce era în interesul lui să ghicească.

Luiza şi mamă-sa nu ştiaŭ nimic.

Pe la zece ceasuri dimineaţă, de-o-dată se auzi un sgomot de sus.

Haudecoeur, pierzîndu-şi răbdarea, şi temîndu-se ca nu cumva să i se ascunză vr'o nenorocire, încercă să deschidă uşa.

Loiseau, care era pe scări, auzi zgomotul şi chemă pe portăreasă.

— Ia ascultă niţel, Doamnă Leon.

Mai mult moartă de cît vie, buna bătrînă veni.

— Ce s'aude de colo de sus.

— Nu ştiŭ... să mă duc să văd...

— Să mergem împreună.

— O, nu vă deranjaţi, Domnule Loiseau, zise ea cu politeţă.

— Nu mă deranjează de loc...

Tremurînd, ea urcă scările.

(Va urma).

BURSA DE BUCURESCI

Cursul de la 13 Iunie (24 Iunie) 1895

5% Renta r. p.	102	Acţ. B. Agricole	248
5% Renta am.	99⅞	Dacia-Romînia	398
5% „ (92—93)	100¾	Naţionala	417
5% „ am.	97	Patria	100
6% Oblig. rur.	102¾	Construcţiĭ	152
Pensiunĭ	288	*SCHIMB*	
5% Obl. c. Buc.	100¼	Londra	25.25.22½
5% „ (1890)	98¼	Paris	100.20.10
5% Fonc. rur.	97¼	Viena	208½.¼
6% „ urb.	103½	Berlin	123 60.55
5% „ „	94¼	Belgia	99.25
5% „ „ Iaşi	85¼	Scont B. a.	8
6% Obl. bazalt	100	Avans. „ v.	6
Banca Naţ.	1580	„ C. dep.	7½

pătrunsese, simţia că spuneam adevărul şi mînia-ĭ se potolia ca un foc care se stinge.

După vorbele din urmă se înduioşă cu totul:

— Adevărat că m'aĭ lovit fără să ştiĭ, într'un moment de nebunie şi că m'aĭ plîns şi te-aĭ rugat şi aĭ făcut leturghiĭ pentru odihna sufletuluĭ meŭ?

— Pe mormîntul mamiĭ, jur!

— Bine, zice întinzîndu-mĭ mîna, dar vezĭ, cum aŭ ajuns lucrurile între noĭ, tot trebuie să ne despărţim... Or ce să zicĭ şi să facĭ, totdeauna va fi sînge între noĭ, şi adesea aş fi ispitit să-ţĭ cer socoteala... Maĭ bine să ne despărţim de-acu.

Şi se depărtă cu capul în pămînt.

— Dar Miquel Almonte? îl maĭ întrebaĭ eŭ cu o urmă de nădejde fricoasă.

— O! ăla a murit de-a binelea. Pentru el poţĭ să daĭ leturghiĭ.

Apoĭ dispăru... Sînt doĭ anĭ de atuncĭ şi nu l-am maĭ văzut...

...Tot aşa nicĭ eŭ pe José Guardia, adăogă sfîrşind D. de Lieutand... Nu ştiŭ dacă a ajuns în ocnă saŭ într'o casă de nebunĭ. Dar în dispoziţia de spirit în care se găsia, maĭ de grabă aş fi dispus să cred că s'a călugărit saŭ că s'a făcut pusnic.

Tîrgul cerealelor

Viena 10 Iunie 1895

Semnalăm cursurile de azĭ:

Grîul de Toamnă	fl.	7.20
Secara de „	„	6.12
Ovăzul de „	„	6.10
Porumbul de Maiŭ-Iunie	„	6.64
Porumb Iulie-August	„	6.18
Colza „ Aug.-Sept.	„	10.95

Brăila 12 Iunie 1895.

Griŭ cant. 6800 greut. 56—59 preţul 7.45—9.20

Depozit aflat la 11 Iunie 1885.— Pe apă: Griŭ 246 000, Secara 8500, Porumb 145000. —Pe uscat: Griŭ 60000, Porumb 58000, Orz 5000, Ovăz 4000

Cereale sosite la 10—12 Iunie 1895. — Pe apa: Griŭ 3760, Porumb 10000; Pe uscat: Porumb 250.

Semaphore de Brăila

Untul şi tuberculoza

Căruĭ fel de mîncare să ne maĭ încredem? Iată că D. Roth, din Geneva, ne anunţă că a descoperit baccilul tuberculozeĭ şi în unt. Iată detaliĭ asupra aceste̦ĭ descoperirĭ:

E greŭ de întrebuinţat fierberea ca mijloc preventiv pentru unt, căcĭ un asemenea mijloc schimbă prea mult gustul untuluĭ. Totuşĭ trebue de găsit un mijloc preventiv, căcĭ D-niĭ Rang şi Roth aŭ demonstrat că smîntîna şi untul extras din laptele vacilor bolnave de uger aŭ infectat cobaiiĭ cărora s'a administrat.

S'aŭ făcut experienţe cu unt luat din comerţ şi s'a văzut că două probe din două-zecĭ infectează cobaiiĭ. D. Brubaferro a găsit chiar că o probă din zece e infecţioasă.

Mijlocul cel maĭ bun pentru a pune capăt primejdieĭ e să se distrugă vitele bolnave de tuberculoză şi statul să destineze sumele necesare pentru acest sfîrşit din fondurile pentru epizootiĭ.

Odată ce avem unt infectat, e foarte greŭ de descoperit baccilul dintr'însul. De aceea trebue căutat un mijloc de a steriliza uşor tot untul pe care îl consumăm. D. Roth a găsit că mijlocul cel maĭ bun de sterilizare e fierberea smîntîneĭ, mijloc care schimbă la început gustul untuluĭ, gust care se drege însă cu vremea. Spălarea serioasă a untuluĭ iar e un mijloc bun, maĭ ales că untul spălat se conservă bine şi mult.

Se poate steriliza şi laptele prin fierbere, înainte de a scoate untul dintr'însul; acest mijloc are însă inconvenientul că micşorează cantitatea untuluĭ care se poate extrage din lapte.

Cu această ocazie putem semnala puterea extra-ordinară de rezistenţă a bacciluluĭ de tuberculoză. Distinsul savant francez, doctorul Collin declară că a găsit încă viŭ acest baccil în cenuşa cadavrelor de tuberculoşĭ, arse la crematoriul din Paris,

Acest baccil rezistă şi la frig tot aşa de tare ca şi la căldură; 150° sub zero, nu-l distrug.

E o adevărată nenorocire acest baccil şi serviciul pe care l'ar aduce omenireĭ un savant care l'ar suprima cu totul ar fi cel maĭ mare serviciŭ care i s'ar putea face nefericiteĭ omenirĭ.

Turburarile din Macedonia

VIENA, 12 Iunie.—Noua presa liberă *află că, după nişte ştirĭ publicate într'o ediţie specială a ziaruluĭ* Pravo, *organ special al comitetuluĭ macedonian, teritoriul revoltat ar fi vilaietul Uskub dintre drumul de fer Uskub-Salonic şi graniţa bulgară.*

Albanezii sandjakuluĭ Priştina ar fi trimes başĭ-buzucĭ carĭ ar fi surprins satele; locuitoriĭ s'aŭ format în bande şi s'aŭ retras în munţĭ, unde luptă în contra trupelor turceştĭ.

Banda districtuluĭ Kocian numără maĭ multe sute de oamenĭ bine armaţĭ.

Ziarul Mir *se îndoieşte de exactitatea tuturor acestor ştirĭ.*

Noua Presă *adaoga că la Viena nu s'a primit nicĭ o ştire care să permită să se atribuiască incidentelor din Macedonia vr'o oare-care însemnătate maĭ serioasă.*

SOFIA, 12 Iunie. — D. Dimitroff, agent al Bulgarieĭ la Constantinopol, a sosit la Sofia în virtutea unuĭ congediŭ de două lunĭ.

Ziarul Pravo *continuă să publice depeşĭ exagerate în mod vădit asupra lupteĭ dintre trupele turceştĭ şi nişte pretinse bande revoluţionare ale districtuluĭ Palanka. Lupta semnalată ar ţine de 5 zile.*

Vinerĭ o altă bandă compusă din 45 de oamenĭ ar fi susţinut lîngă Kratovo o luptă cu turciĭ şi başĭ-buzuciĭ; insurgenţiĭ înconjuraţĭ de turcĭ şi-ar fi făcut drum cu iataganul în mînă.

Agenţia Balcanică *declară că nu este nicĭ o altă confirmare în privinţa acestor ştirĭ.*

Din Italia

Italia şi Franţa.—Cavalotti şi Crispi

ROMA, 12 Iunie. — După o propunere la care s'a asociat preşedintele Villa, în numele Cămereĭ, aceasta a trimis naţiuneĭ franceze un salut cu ocazia aniversăriĭ bătăliilor de la Solferino şi de la San Martino.

Bugetul provizoriu pentru două lunĭ s'a adoptat.

Camera a început apoĭ discuţia bugetuluĭ.

D-nul Rovio, radical, a făcut o declaraţie în privinţa unuĭ articol al D-luĭ Cavalotti plin de grave acuzărĭ contra D-luĭ Crispi; a întrebat ce gîndesc să facă D-niĭ Cavalotti şi Crispi pentru a eşi din această situaţie.

Preşedintele a zis că dacă ar fi vr'o moţiune în această privinţă, ea ar trebui să urmeze procedura reglementară a birourilor; dacă nu, el nu poate să acorde cuvîntul.

D. Cavalotti cere de maĭ multe orĭ cuvîntul în chestie personală, în mijlocul murmurelor majorităţeĭ; preşedintele i-l refuză şi suspendă de două orĭ şedinţa.

Preşedintrle anunţă apoĭ că D. Crispi refuză de a răspunde la cestiunea D-luĭ Bovio.

D. Bovio declară că nu a voit să facă o chestiune personală.

Majoritatea s'a întrunit seara şi a făcut ovaţiunĭ D-luĭ Crispi. Se asigură că ea va depune mîine la Cameră o moţiune de încredere pentru D. Crispi.

Noul minister englez

LONDRA, 12 Iunie. — Lord Salisbury, care a avut conferinţe cu contele Devonshire şi D-niĭ Balfour şi Chamberlain, s'a dus la 2 ore după amiazĭ la Windsor. **Va primi misiunea de a forma cabinetul, după ce va disolva Camera.**

Demisiunea cabinetuluĭ s'a anunţat celor două Camere.

Sir Harcourt a declarat că votul de Vinerĭ era un blam pentru ministrul de războiŭ; cabinetul declarîndu-se solidar cu ministrul de războiŭ, şi-a dat demisia, care a fost primită.

Cabinetul va gira afacerile pînă la constituirea nouluĭ minister.

Sir Harcourt a mulţumit Camereĭ comunelor pentru sprijinul săŭ şi opoziţieĭ pentru curtenia sa.

D-nul Balfour a criticat deciziunea cabinetuluĭ de a se retrage; trebuia să disolve Camera, în loc de a impune opoziţieĭ de a gira afacerile.

LONDRA, 12 Iunie. — Se crede că ministerul Salisbury se va forma pînă Joĭ.

Aniversarea mortiĭ luĭ Carnot

PARIS 12 Iunie. — Ceremonia aniversăreĭ morţiĭ luĭ Carnot s'a făcut în timpul dimineţeĭ, în prezenţa D-luĭ Faure, a miniştrilor, a corpuluĭ diplomatic, a senatorilor şi a deputaţilor,

D. Faure a depus o coroană pe mormînt zicînd: «In numele Republiceĭ în această zi care reînoieşte doliul patrieĭ, depun această coroană pe mormîntul preşedinteluĭ Carnot.»

La ceremonia religioasă de la Madeleine asistaŭ D-niĭ Faure, Casimir Périer şi toate notabilităţile.

Serviciĭ religioase s'aŭ oficiat de asemenea în principalele oraşe ale Franceĭ.

Abonamente de vilegiatură

In ţară:
O lună 3 leĭ; 15 zile leĭ 1.50
In străinătate:
O lună 5 leĭ; 15 zile leĭ 2.50.

EDIŢIA III

ULTIME INFORMATIUNI

Abuzurile de la acsize

Erĭ aŭ fost chemaţĭ la parchet D-niĭ Bozianu, fostul şef al antrepozitelor şi Herşcovicĭ cu doĭ tovarăşĭ aĭ săĭ, proprietarĭ aĭ antrepozituluĭ de lîngă gara de Nord.

Toţĭ aŭ făcut o mărturisire complectă în privinţa potlogăriilor comise.

***

Din cercetările parchetuluĭ rezultă următoarele:

D. Stefan Sutzu, şeful serviciuluĭ acsizelor, a tolerat de maĭ mult timp un antrepozit al luĭ Herşcovicĭ şi a doĭ tovarăşĭ aĭ săĭ, unde se introduceaŭ diferite mărfurĭ din străinătate fără să fie supuse taxelor fixate pe baza legeĭ maximuluĭ. Aceste mărfurĭ la eşirea lor din antrepozit urmaŭ să fie taxate, dar ceĭ treĭ tovarăşĭ în înţelegere cu D-niĭ Sutzu şi Bozianu liberaŭ mărfurile ne taxate.

Drept recompensă proprietariĭ antrepozituluĭ plăteaŭ sume însemnate D-lor Sutzu şi Bozianu.

Din această cauză încasările din săptămînile din urmă, ale primărieĭ, scăzuseră în mod simţitor. Pînă aseară parchetul a constatat vr'o 30,000 de leĭ frustraţĭ în acest chip.

Dacă aceste gheşefturĭ nu se descopereaŭ, atuncĭ pînă la toamnă primăria ar fi fost păgubită cu aproape 200,000 de leĭ.

***

D. Stefan Sutzu a fost chemat azĭ la parchet pentru a i se lua interogatorul.

Azĭ se judecă la tribunalul de Ilfov secţia I procesul escroculuĭ Kirschen.

Tot azĭ la secţia III-a se judecă şi procesul de şantagiŭ intentat D-luĭ Polihroniadi.

Sinuciderea unuĭ perceptor

Perceptorul din Chilia veche s'a sinucis erĭ în Tulcea.

Cauza acesteĭ sinuciderĭ se crede a fi o lipsă de banĭ ce s'a constatat la percepţia din Chilia.

Incendiul izbucnit azĭ dimineaţă la orele 9 fără un sfert în casele D-neĭ Ionescu şi dr. Ulvineanu din strada Muzelor, Nr. 6 şi 8, a fost localizat la orele 10, graţie intervenţieĭ grabnice a pompierilor.

D. inspector Laptew deschizînd o anchetă a constatat că focul a izbucnit din bucătăria D-neĭ Ionescu şi prin zid s'a comunicat la magaziile D-luĭ dr. Ulvineanu. Acoperişele caselor D-neĭ Ionescu şi dr. Ulvineanu aŭ fost distruse.

Pagubele se urcă la vr'o 5000 leĭ.

Panamaua din Brăila şi Galaţĭ

Din Galaţĭ ni se vesteşte că parchetul ar fi lansat cîte un mandat de aducere în contra D-lor Robescu şi Ressu. Această ştire n'a fost însă confirmată pînă azĭ după amiazĭ.

In ce priveşte pe D. Ressu, se zice că i s'ar fi pierdut urma, de oare-ce telegrama ce i-a trimis-o D-nu Lascar Catargiu la Carlsbad, invitîndu'l să se întoarcă imediat în ţară, a fost înapoiată sub cuvînt, că destinatorul nu se află acolo.

Uniĭ zic că probabil Ressu s'ar fi aflînd la Paris pentru a se înţelege cu şeful caseĭ Georgi în afacerea Panamaleĭ din Galaţĭ.

***

Ancheta parchetuluĭ continuă şi probabil că se va prelungi încă vr'o zece zile.

Erĭ parchetul a descoperit cîte-va acte foarte compromiţătoare şi în sarcina D-luĭ deputat Victor Macri.

***

In urma gravelor descoperirĭ făcute la Galaţĭ, D. Alexandru Cociaş, fost ajutor de primar în Brăila, s'a prezentat erĭ la parchetul brăilean şi a depus în mîinile D-luĭ procuror Tisescu, **două scrisorĭ ale luĭ Brenning, prin care acesta îĭ oferise 10,000 de leĭ** *pentru a susţine în consiliul comunal oferta caseĭ Georgi pentru iluminarea cu electricitate.*

D. Cociaş a maĭ făcut o denunţare acum cît-va timp, prin care afirmă, că **atît fostul primar Economu cît şi maĭ mulţĭ consilierĭ comunalĭ aŭ fost mituiţĭ cu maĭ multe zecĭ de miĭ de leĭ** *de Brenning prin mijlocirea bănceĭ Rottenberg et Comp. din Brăila.*

Toate aceste mituirĭ se află trecute de alt-fel şi în registrele luĭ Brenning.

***

Parchetul din Galaţĭ a fost foarte surprins văzînd trecute în registrele luĭ Brenning un mare număr de persoane cu influénţă din Bucureştĭ, deputaţĭ, senatorĭ şi funcţionarĭ înalţĭ de la ministerul de interne.

Onorabilitatea acestora fiind însă în afară de orĭ-ce îndoială, parchetul crede că Brenning a trecut în registre numele acestea numaĭ în scopul de a justifica sumele enorme, pe care le storcea de la casa Georgi.

Barbariĭ militare.

In seara de 8 Iunie dorobanţul de la primăria Capitaleĭ, Gheorghe Cocoşu, trecînd pe dinaintea cazărmiĭ regimentuluĭ VI de infanterie, nişte soldaţĭ l'aŭ oprit şi l'aŭ întrebat cu ce drept poartă uniformă militărească?

— Sînt dorobanţ la primărie, — răspunde Gheorghe Cocoşu.

Dorobanţ ne-dorobanţ, soldaţiĭ l'aŭ luat la bătaie şi l'aŭ bătut zdravăn.

Bietul om a intrat în cazarmă cu gîndul ca să reclame ofiţeruluĭ de serviciŭ. Aicĭ, însă, o nouă bătaie îl aştepta din partea căpitanuluĭ Zaharia şi a locotenentuluĭ Smeu, din compania 8. Aceştia l'aŭ bătut pînă cînd nenorocitul a rămas întins pe jos fără simţirĭ.

Gheorghe Cocoşu a reclamat a doua zi D-luĭ Nicu Filipescu şi comandantuluĭ corpuluĭ II de armată.

***

Alaltăierĭ locotenentul Cociu din regimentul IV de roşiorĭ cu garnizoana în Cîmpina, a bătut pe soldatul Axente Haralambie, pentru o mică greşeală la exerciţiŭ, atît de răŭ în cît *i-a izbucnit sîngele prin urechĭ.*

Pereţiĭ localuluĭ unde nenorocitul soldat a fost bătut se pot vedea şi astă-zĭ stropiţĭ de sînge.

Locuitoriĭ din Cîmpina sînt revoltaţĭ de această barbarie a locotenentuluĭ Cociu.

Tribunalul din Fălticenĭ a admis erĭ cererea apărăriĭ pentru amînarea procesuluĭ Popovicĭ-Răcăciune pînă la 11 Septembre.

Răcăciune a sosit azĭ dimineaţă în Capitală.

D. G. Bunescu, şeful găriĭ din Predeal, a fost decorat cu ordinul *Ernestin* al ducatuluĭ de Coburg-Gotha şi *Coroana Romînieĭ* în gradul de ofiţer.

Aŭ maĭ fost decoraţĭ cu gradul de cavaler al Coroaneĭ Romînieĭ următoriĭ funcţionarĭ aĭ Eforieĭ Spitalelor Civile: Gr. Băleanu, Siviŭ Constantinescu, Ion Panaitescu, Romul Rîmniceanu, Alexandru Gălăşescu, Alexandru Zota, Const. Broşteanu, Iosif Gold şi G. Stătescu.

Disidenţa din Brăila

O nouă disidenţă a izbucnit în sînul partiduluĭ conservator din Brăila. D-niĭ Suditu şi An. Simu, împreună cu amiciĭ lor, fiind în conflict cu D. Nicu Filipescu,— care vrea să pună mîna pe situaţia politică din oraş cu concursul D-lor Rahtivanu, Papamihalopolu şi Ştefănescu-Pelissier,— aŭ anunţat trecerea lor în opoziţie.

D-niĭ Suditu şi An. Simu s'aŭ împăcat deja cu disidenţiĭ Chr. Suliotti, Negulescu etc.

D-niĭ Rahtivanu şi Papamihalopolu aŭ sosit azĭ dimineaţă în Capitală pentru a se înţelege cu D. Nicu Filipescu asupra situaţieĭ din Brăila.

„Adevĕrul ilustrat" de Duminica viitoare va da portretul nuvelistuluĭ Duiliu Zamfirescu.

ULTIME TELEGRAME

BELGRAD, 12 Iunie.—Guvernul are de gînd să convoace Scupştina pentru 24 Iunie, stil vechiŭ, la Niş.

MADRID, 12 Iunie. — *Camera.* Ministrul de războiŭ a declarat că viitoarea recrutare se va face în Octombre în loc de Decembre, îndată ce noile întărirĭ se vor fi trimes la Cuba.

Prima rezervă va fi de asemenea chemată.

LONDRA, 12 Iunie. — Ministerul afacerilor străine a primit din Zanzibar o depeşă anunţînd că maiorul Cuningham şi căpitanul Dunning aŭ fost rănaţĭ într'un atac în contra forţelor luĭ Kabarega.

Căpitanul Dunning a murit în urma rănilor; maiorul Cunningham e în convalescenţă

AGRAM, 12 Iunie.—Unsprezece vagoane ale unuĭ tren de mărfurĭ care mergea la Karlstadt aŭ deraiat şi aŭ căzut în apă. Nimenĭ n'a fost rănit.

PETERSBURG, 12 Iunie.—Un noŭ incendiŭ mare s'a decarat la Wischnei Wolotschok; peste 10 case aŭ fost distruse; sînt şi victime omeneştĭ.

POŞTA REDACŢIEI

D-luĭ căpitan Kataraga ***Huşĭ.*** Relaţiile noastre cu „Jurnalul" sînt dintre cele maĭ bune, aşa că vă anunţăm cu multă părere de răŭ că ni'ĭ peste putinţă să vă servim, afară numaĭ dacă voiţĭ să vă serviţĭ de rubrica „inserţiĭ".

CUTIA CU SCRISORI

Domnule Redactor,

Cu destulă părere de răŭ am citit în ziarul *Adevĕrul* o corespondenţă din Fălticenĭ, plină de neadevărurĭ. Sînt convins că nu poate fi scrisă de cît de vr'un paraponisit.

Fiind-că în această corespondenţă se vorbeşte şi de mine, ţin a vă face următoarea declaraţiune: Locul pe care D. Millo, primarul oraşuluĭ Fălticenĭ, voia să mi-l cumpere are o întindere de 40 fălcĭ şi este situat în oraş. Am cerut pe el 46,000 leĭ, D. Millo mi-a oferit 40,000, preţ ce nu mi-a convenit. Pentru ca să vă convingeţĭ că nu umblam ca să fac o afacere din vînzarea acestuĭ loc fac această propunere: Să se numiască treĭ experţĭ, orĭ cine ar fi eĭ şi dacă aceştia vor decide că locul meŭ nu face 46,000 leĭ, atuncĭ îmĭ iaŭ angajamentul de a-'l ceda gratis comuneĭ.

Pe D. Millo l'am combătut şi-l combat nu pentru că nu mi-a cumpărat locul, căcĭ luînd deciziunea de a mă stabili în Fălticenĭ, nu maĭ aveam trebuinţă de a-l vinde, ci pentru că nu este apt de a fi primar şi fiind că de opt anĭ de cînd e în capul primărieĭ nu şi-a dat socotelile.

Inamovibilitatea la primărie nu o înţeleg.

Primiţĭ vă rog, D-le redactor, asigurarea consideraţiuneĭ mele.

Const. Romanescu.

SPECTACOLE

Grădina Hugo. In fie-care seară spectacol variat. Debutul quartetuluĭ rusesc.

Sala Alcazar.— Reprezentaţiunĭ variate ale trupeĭ internaţionale.

Grădina Paţac. In toate serile reprezentaţiĭ variate cu program nou.

Grădina Trocadero. —In fie care seară mare concert cu două muzicĭ, una instrumentală sub conducerea D-luĭ Kratochvil, şi o orchestră naţională.

***

Grădina Casino.—In fie-care seară concert de muzică militară

Licitaţiunĭ

La 9 August 1895, în cancelaria Epitropieĭ Sf. Spiridon prin oferte sigilate pentru darea în întreprindere a construireĭ ospiciuluĭ de alienaţĭ din T.-Ocna jud. Băcăŭ.

— La 30 Iunie 1895 orele 11 a. m., se vor vinde în localul prefectureĭ judeţuluĭ Dolj 525 arborĭ în depericiune din pădurea statuluĭ Ciutura din judeţul Dolj.

— La 30 Iunie 1895 orele 11 a. m., se vor vinde în localul prefectureĭ judeţuluĭ Neamţu 260 arborĭ din pădurea statuluĭ Monăstirea Neamţu, cantonul Părîul-Vulpelor din acelaş judeţ.

Starea civilă

Declaraţiunĭ de căsătorie

D. Iosef Braniski cu d-ra Erasma Szegierski; D. Ştefan Ionescu cu d-ra Elisabeta Gh. Chiriac; D. Ion Tanase cu d-ra Maria Marin; D. Gheorghe Popescu cu d-ra Alexandrina Gh. Rădulescu; D. Barbu Stirbey cu d-ra Nădejde Bibescu.

Coast. Mille Proprietar

Bucuresci, Tipografia Modernă Gr. Luis, Strada Academiei No. 24